

Synthese-oefeningen goniometrische en exponentiële functies

Hieronder staan benaderingen voor $\cos(x)$, $\sin(x)$, $\tan(x)$ en e^x , die vooral in de buurt van 0 nauwkeurig zijn. Wat is wat? Er mag geen rekenmachine gebruikt worden.

$$f(x) = x - \frac{x^3}{3!} + \frac{x^5}{5!} - \frac{x^7}{7!} \dots = ?$$

$$g(x) = 1 + x + \frac{x^2}{2!} + \frac{x^3}{3!} + \frac{x^4}{4!} + \dots = ?$$

$$h(x) = 1 - \frac{x^2}{2!} + \frac{x^4}{4!} - \dots = ?$$

$$i(x) = x + \frac{x^3}{3} + \frac{2x^5}{15} + \frac{17x^7}{315} + \dots = ?$$

Leerlingen schieten vaak in een kramp als ze dit voorgeschoteld krijgen, omdat ze dergelijke vraagstelling niet gewoon zijn. Er is immers niet een kant-en-klaar algoritme dat zegt: voer deze berekeningen uit en je zult het antwoord vinden. Je moet hier dus heuristisch te werk gaan, een beetje snuffelen in je truckendoos en zien wat je kan afleiden zonder dat je hoeft te weten hoe je aan die machtreeksen (veeltermen die oneindig doorlopen) komt.

Laat ons de opties eens met **gewoon gezond boerenverstand** bekijken.

- 1) Voor x 'in de buurt van 0', zelfs voor alle waarden <1 , blijven alle machten van x kleiner dan 1, terwijl de noemers snel groter worden naarmate de exponent groter wordt. De opeenvolgende termen worden dus snel kleiner, en dus moeten we vooral naar de eerste termen kijken.
- 2) Als de benadering in de buurt van 0 moet kloppen, moet ze uiteraard eerst en vooral in 0 zelf kloppen. Hier zien we dat $f(0)=i(0)=0$ en $g(0)=h(0)=1$, dus daarmee weten we alvast dat f en i moeten overeenkomen met \sin of \tan want die gaan ook door de oorsprong. De andere twee gaan inderdaad door $(0,1)$.
- 3) Wat is het verschil tussen f en i ? Bij i zien we alleen plustekens, bij f afwisselend $+$ en $-$, dus moet i sterker stijgen (zowel links en rechts van 0 want er staan alleen oneven machten). Aangezien steeds $|\tan(x)| > |\sin(x)|$, moet i dus wel de tangens zijn en f de sinus.
- 4) Analoog met g en h : je hoeft alleen te weten dat \cos in 0 een maximum heeft en dus links en rechts kleiner is, terwijl e^x overal stijgend is. Dus h moet \cos zijn en g de exponentiële.

Voila, geen zware berekeningen nodig, gewoon een beetje kijken. Het verloop van de basisfuncties moet je natuurlijk wel ongeveer in je hoofd hebben.

Opm.: je kan ondertussen wel al vermoeden dat de tangensbenadering niet zal kunnen blijven werken als x naar $\pi/2$ gaat, want met veeltermen kan je nooit een verticale asymptoot krijgen.

Ander voorbeeld, ietsjes moeilijker, hoewel...:

$$\ln(\cos(x)) = \frac{x^2}{2} + \frac{x^4}{12} + \frac{x^6}{45} + \dots \quad (A)$$

$$\ln(\cos(x)) = -\frac{x^2}{2} - \frac{x^4}{12} - \frac{x^6}{45} - \dots \quad (B)$$

$$\ln(\cos(x)) = -\frac{x}{2} + \frac{x^3}{12} - \frac{x^5}{45} + \dots \quad (C)$$

$$\ln(\cos(x)) = \frac{x}{2} - \frac{x^3}{12} + \frac{x^5}{45} - \dots \quad (D)$$

Wat is het juiste antwoord, A, B, C of D? (Weer in de veronderstelling dat de benadering vooral in de buurt van 0 moet goed zijn.)

- 1) Wat als $x=0$? $\cos(0)=1$, $\ln(1)=0$, dus $\ln(\cos(0))=0$. Bij alle vier de reeksen krijgen we 0 als we $x=0$ stellen, dus daarmee zijn we verder niks.
 - 2) De noemers zijn overal gelijk, maar A en B hebben alleen even machten, C en D oneven. A en B hebben dus grafieken die je kan spiegelen rond de y-as! C en D kan je puntspiegelen door de oorsprong. Hoe zit dat nu bij $\ln(\cos(x))$? Zeer simpel: aangezien $\cos(-x) = \cos(x)$, moet dus ook $\ln(\cos(-x)) = \ln(\cos(x))$! Dus, alleen opties A en B blijven over.
 - 3) Wat is het verschil tussen A en B? Zeer simpel: A geeft steeds een positief resultaat, B is steeds negatief! Wat doet $\ln(\cos(x))$? Cos bereikt een maximale waarde van 1 als $x=0$ en wordt nergens groter dan 1. Gelijk welk logaritme met een grondtal groter dan 1 wordt negatief voor getallen <1 , dus ook \ln , dus moet $\ln(\cos(x)) < 0$ zijn in de buurt van $x=0$, dus alleen B kan kloppen!
-

Voor wie benieuwd is **hoe men aan zulke benadering kan komen**: we lichten een tipje van de sluier op...

Kies een **startpunt waarvan je de functiewaarde exakt kent**, dus voor cos, sin, tan en exp is dat bv. 0; voor logaritmen kan je van 1 starten.

Je kunt beginnen met een benadering van de **0de graad**: functiewaarden in de buurt van het startpunt zijn ongeveer gelijk aan die in het startpunt. Dus bv. $\sin(x) \approx 0$ als $x \approx 0$, of $\ln(x) \approx 0$ als $x \approx 1$. Dat is natuurlijk een bijzonder slechte benadering.

Beter gaat het al met de **raaklijn**, d.w.z. een eerstegraadsbenadering. Je eist dan dat de afgeleide gelijk is aan de richtingscoëfficiënt van die lijn. Voor de sinus is die gelijk aan 1 vermits $\sin'(0) = \cos(0) = 1$, dus de raaklijn is $y=x$, dus $\sin(x) \approx x$ is de **1ste graad** benadering. Dit wordt bv. toegepast in de natuurkundeles om de bewegingsvergelijking van een ('harmonische') slinger op te stellen; die blijft nl. netjes harmonisch slingeren zolang de uitwijkingshoek niet te groot wordt. Voor cos is de raaklijn horizontaal, dus blijft de benadering van de **1ste graad** gelijk aan die van de **0de graad**. Voor $\ln(x)$ vind je $y=x-1$ als raaklijn als $x=1$ (reken na), dus $\ln(x) \approx x-1$ als $x \approx 1$.

Een nog betere benadering kan je krijgen door een **raakparabool** te zoeken, d.w.z. een kromme van de vorm $y=ax^2+bx+c$, waarbij je eist dat in het startpunt de functiewaarden en de afgeleiden van uw functie en de parabool gelijk zijn. Dit zijn maar 2 voorwaarden en er zijn 3 onbekende parameters. Er zijn dus oneindig veel oplossingen (probeer je dit grafisch in te beelden). Als we eisen dat de raakparabool zo vloeiend mogelijk de kromming van onze functie moet volgen, dan moeten beide ook dezelfde **2de afgeleide** hebben. Zo verkrijgen we bv. dat $\cos(x) \approx 1-x^2/2$ (reken na). Voor de sinus komt er geen **2de graadsterm**, wat logisch is, gezien de oneven symmetrie daarvan.

En zo kunnen we steeds maar verder gaan: een **raak-derdegraadskromme** zoeken waarbij dan ook de **3de afgeleiden** gelijk moeten zijn, enz. De gemakkelijkste om te proberen, is e^x , vermits alle afgeleiden tot het einde der tijden 1 zijn voor $x=0$. Je kan dan simpelweg een **benadering voor e** bekomen door $x=1$ in te vullen! Is dat geen prachtig resultaat?

Wie meer wil weten: www.lerenisplezant.be/teksten/Reeksontwikkeling.pdf

Koen Van de moortel, 28 nov. 2019

Wie bedenkingen heeft over mijn spelling: www.astrovdm.com/toest_nl.htm.